

WIADOMOŚCI Powiatowe

BIULETYN INFORMACYJNY SAMORZĄDU POWIATOWEGO W PLESZEWIE

Nr 2 (12) listopad 2008

www.pleszew.starostwo.gov.pl

WYDANIE OKOLICZNOŚCIOWE Z OKAZJI:

**10-LECIA ODRODZENIA SAMORZĄDU
POWIATOWEGO W III RP**

**90-LECIA POWIATU PLESZEWSKIEGO
W POLSCE I ROCZNICY WYBUCHU
POWSTANIA WIELKOPOLSKIEGO**

Sejmik powiatu pleszewskiego z 1922 r.

W pierwszym rzędzie w środku - ówczesny starosta Władysław Kutzner, drugi z prawej siedzi Artur Szenic.

Symbole Powiatu Pleszewskiego

Starostwo Powiatowe w Pleszewie, ul. Poznańska 79, budynek główny „A” oraz budynek „B”

Dyplom dla Powiatu Pleszewskiego za wysokie IX miejsce w kraju (I miejsce w Wielkopolsce) w samorządowym konkursie inwestycyjnym im. Kazimierza Wielkiego za lata 2002-2004 (w kategorii powiatów)

Porozumienie o przyjaźni i współpracy Powiatu Pleszewskiego (Polska) i Powiatu Ammerland (Niemcy) z 2 września 2000 r.

Akt założycielski Powiatu Pleszewskiego z 23 listopada 1989 r.

Insygnia władzy powiatu: łańcuch przewodniczącego rady i urzędu starosty

Pieczęć herbowa

Flaga Powiatu Pleszewskiego

Herb Powiatu Pleszewskiego

Atrybuty Przewodniczącego Rady Powiatu w Pleszewie: dzwonek i młotek

 WIADOMOŚCI Powiatowe
BIULETYN INFORMACYJNY SAMORZĄDU POWIATOWEGO W PLESZEWIE

Wydawca: Starostwo Powiatowe w Pleszewie,
ul. Poznańska 79
Wydział Promocji i Rozwoju,
tel. 062-742-96-50, 062-742-96-47
Skład i grafika: Piotr Budnik, tel. 0693-799-304
Druk: F.U.P. „FC Druk”, Piekarzew 10a, tel. 062-741-80-24

HISTORIA POWIATU PLESZEWSKIEGO

TOMASZ WOJTALA

Z pruskiego nadania (1817-1919)

(w granicach powiatu pleszewskiego m.in. Jarocin, Nowe Miasto i Mieszków)

W wyniku podziału ziem polskich po Kongresie Wiedeńskim w latach 1814-1815, dawne departamenty - bydgoski i poznański oraz część kaliskiego, w tym także Pleszew i okolice, przypadły Prusom. Z tych ziem utworzono Wielkie Księstwo Poznańskie. Władze pruskie przystąpiły niezwłocznie do reorganizacji administracji. Księstwo podzielono na dwa obwody rejencyjne: bydgoski i poznański. W skład rejencji poznańskiej wchodziło 17 powiatów, a bydgoskiej - 9.

Powiat Pleszewski w rejencji poznańskiej powstał w 1817 roku na mocy dekretu króla pruskiego Fryderyka Wilhelma III z dynastii Hohenzollernów. Utworzony został z ziem wcześniej wchodzących

Powiat Pleszewski powstał po kongresie wiedeńskim za panowania króla pruskiego **Fryderyka Wilhelma III** (1770 - 1840)

w skład powiatów śremskiego, odolanowskiego i krotoszyńskiego. Ówczesny powiat pleszewski liczył 18,25 mili kwadratowej, tj. **1.035 km²** (1 mila = 7,53 km, 1 mila² = 56,70 km²) i był obszarowo 1,5-krotnie większy niż obecnie. W jego granicach, oprócz Pleszewa, znalazły się takie miasta jak Jarocin, Mieszków i Nowe Miasto oraz 266 wsi. Powiat pleszewski w 1818 roku, a więc krótko po utworzeniu, liczył **31.719** mieszkańców (w 4 miastach żyło 4.336, a na wsiach 27.383). W 1821 roku liczba ludności powiatu wzrosła do **40.331** (w miastach mieszkało 5.745, a na wsiach 34.586). Największym miastem był Pleszew, który liczył 2.828 mieszkańców, kolejno Jarocin - 1.462 obywateli, Nowe Miasto - 838 i Mieszków - 617. W **1842** roku liczba ludności powiatu wynosiła już **47.793**.

Powiat Pleszewski był powiatem przygranicznym. Na jego północno wschodnich rubieżach wzdłuż rzeki Prosną biegła granica między Wielkim Księstwem Poznańskim w zaborze pruskim a Królestwem Polskim pod zaborem rosyjskim.

Według opisu historyczno-geograficznego Wielkiego Księstwa Poznańskiego z **1853** roku w skład powiatu pleszewskiego wchodziły 4 miasta: Pleszew, Jarocin, Mieszków i Nowe

Miasto oraz 281 wsi. Obszar powiatu wynosił wówczas 19,1 mil kwadratowych (tj. **1.083 km²**), a liczba ludności - **59.123** mieszkańców (według stanu na 1846 rok). Pleszew pozostał największym ośrodkiem miejskim. Liczył w 1846 roku 4.940 mieszkańców. W Jarocinie mieszkało 1.490 osób, w Nowym Mieście - 1260, a w Mieszkowie - 700.

Landratami powiatu pleszewskiego byli m.in.: Suchodolski (1848 r.), Gregorovius (1855) i von Roell.

W powiecie pleszewskim Polacy stanowili zdecydowaną większość tj. ok. 80% ludności. Żywe tu były dążenia patriotyczne i niepodległościowe. Przez cały okres zaborów pleszewianie opierali się wzmocnionym represjom i germanizacji. Udzielali pomocy walczącym rodakom w zaborze rosyjskim w czasie powstania listopadowego 1830 roku. Podczas Wiosny Ludów 1848 roku w Pleszewie powstał jeden z czterech wielkopolskich obozów powstańczych, a na czele wojska stał płk. Feliks Białoskórski. Pleszewianie walczyli też w powstaniu styczniowym 1963 roku. Silnym oddziałem ochotników, który wyruszył walczyć do Królestwa Polskiego, dowodził Edmund Taczanowski. Przez Pleszew biegła

Granica między Wielkim Księstwem Poznańskim (zabór pruski) a Królestwem Polskim (pod zaborem rosyjskim) na rzece Prośnie - przejście graniczne w Bogusławiu (widokówka z kolekcji prywatnej Anety Kierstan, Pleszew)

jedną z głównych dróg przetrwania dla powstańców. Dostarczano broń, umundurowanie, konie i żywność.

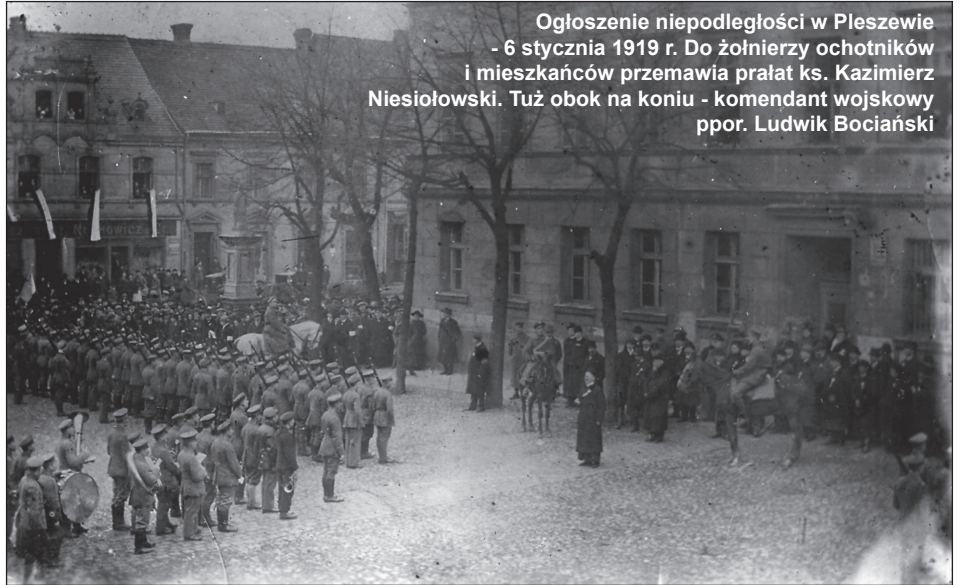
Celem wzmocnienia aparatu administracji terenowej w prowincjach polskich rząd pruski w 1887 r. zwiększył liczbę powiatów w Wielkim Księstwie Poznańskim z 26 do 40 (27 powiatów w obwodzie rejencyjnym poznańskim i 13 w bydgoskim).

Powiat pleszewski został „okrojony” terytorialnie. Z części terenów wraz z miastami Jarocin, Mieszków i Nowe Miasto utworzono nowy powiat jarociński. Miasto Jarocin uzyskało dogodne warunki do rozwoju, zwłaszcza po 1875 r, gdy wybudowano linię kolejową Poznań - Jarocin - Ostrów - Kępno - Kluczbork. Obszar powiatu pleszewskiego zmniejszył się o połowę - do **485 km²**. Spadła również, co w tej sytuacji zrozumiałe, liczba mieszkańców. Według danych z 1910 roku powiat pleszewski zamieszkiwało **37.362** osoby. Obszar powiatu podzielony był na 48 obwodów dominalnych i 75 gmin wiejskich. Landratem w tym czasie był dr Gewiese, a po jego śmierci od 1917 r. von Natzmer. Podział administracyjny z 1887 r. przetrwał praktycznie do roku 1918.

W dobie Polski niepodległej (1919-1932) (od odzyskania niepodległości do likwidacji powiatu w II RP)

W listopadzie 1918 roku w Niemczech wybuchła rewolucja proletariacka. Władzę w powiecie pleszewskim przejęła polska Rada Ludowa na czele z zasłużonym społecznikiem, miejscowym proboszczem ks. Kazimierzem Niesiołowskim. Pamiętnego 11 listopada żołnierze narodowości polskiej rozpoczęli rozbrajanie niemieckich patroli i wart. Porucznik Ludwik Bociński przekonał niemieckiego komendanta garnizonu i jego żołnierzy, że przysięga na wierność cesarzowi już nie obowiązuje i nakłonił ich do wyjazdu z Pleszewa. Porucznik Bociński stanął na czele Rady Żołnierskiej, a z polskich rezerwistów sformował batalion piechoty, który walczył w powstaniu wielkopolskim.

Korzystając z rewolucyjnego zamieszania, tymczasowy Komisariat Naczelnej Rady Ludowej w Poznaniu wymógł na niemieckich władzach zgodę na zorganizowanie parlamentu, składającego się z reprezentantów narodowości polskiej. W dniach 3-5 grudnia 1918 roku obradował w Poznaniu **Polski Sejm Dzielnicowy**. Władze pruskie wydały na to zgodę pod warunkiem, że parlament nie będzie dążył do oderwania żadnego fragmentu niemieckiego terytorium. Do sejmu wybrano 1399 delegatów, w tym 526 z Wielkopolski, 431 ze Śląska, 262 z Pomorza Gdańskiego, 133 ze skupisk ludności polskiej w Niemczech oraz 47 z Warmii i Mazur. Na grudniowe obrady do Poznania zjechało 1100 posłów, wybranych w wielkim pośpiechu na wiecach w II połowie listopada. Sejm zajmował się głównie sprawami

Ogłoszenie niepodległości w Pleszewie - 6 stycznia 1919 r. Do żołnierzy ochotników i mieszkańców przemawia prąlat ks. Kazimierz Niesiołowski. Tuż obok na koniu - komendant wojskowy ppor. Ludwik Bociński

Wielkopolski, Pomorza Gdańskiego, Śląska oraz Warmii i Mazur zarówno pod względem politycznym, ekonomicznym i społecznym. Jedną z ważniejszych uchwał było powołanie Naczelnej Rady Ludowej jako jedynej i legalnej władzy zwierzchniej Polaków w Niemczech. Podczas obrad poruszano takie tematy, jak granice przyszłego państwa polskiego, dostęp do morza, stosunek do rewolucji w Niemczech i Rosji, do rządów państw Ententy oraz innych, odradzających się państw. Zajmowano się także przyszłym ustrojem państwa polskiego, sto-

sunkami społecznymi, problemem mniejszości narodowych, głównie niemieckiej, stosunkami między państwem i Kościołem.

Sejm Dzielnicowy nie mógł podjąć uchwały w sprawie przyłączenia Wielkopolski czy innych ziem zaboru pruskiego do Polski. Mimo to wyraził on wolę powstania zjednoczonego państwa polskiego z dostępem do morza. W tej sprawie wysłano między innymi telegramy do: premiera Francji Georges'a Clemenceau, prezydenta Stanów Zjednoczonych Thomasa Woodrowa Wilsona oraz premiera Wielkiej Brytanii Davida Lloyd'a George'a. O przynależności ziemi wielkopolskiej do Rzeczypospolitej zdecydował dopiero zbrojny czyn powstańców wielkopolskich, rozpoczęty 27. grudnia 1918r., oraz traktat pokojowy z Niemcami, podpisany 28 czerwca 1919 roku w Wersalu.

Pierwsze zmiany w organizacji administracji terenowej dokonały się w Wielkopolsce wraz z wybuchem powstania wielkopolskiego w grudniu 1918 roku. Władzę nad wyzwolonymi przez powstańców terenami sprawował Komisariat Naczelnej Rady Ludowej w Poznaniu, który przystąpił do reorganizacji administracji państwowej i samorządowej. Aby doprowadzić do przejścia urzędów w polskie ręce, a jednocześnie zapewnić ciągłość działania władz administracyjnych wprowadzono m.in. stanowiska polskich kontrolerów nad najważniejszymi urzędnikami niemieckimi m.in. nad landratem. Kontrolerem landrata i wydziału powiatowego w Pleszewie został ziemianin Artur Szenic z Koszkiew, a jego zastępcą kupiec Władysław Jezierski z Pleszewa. Niemiecki landrat

PRAŁAT KS. KAZIMIERZ NIESIOŁOWSKI - kapłan, społecznik, działacz niepodległościowy, przewodniczący tajnego Komitetu Obywatelskiego, potem polskiej Rady Ludowej na powiat pleszewski

LUDWIK BOCIĄSKI - organizator pleszewskiego batalionu powstańczego

ARTUR SZENIC - pierwszy polski starosta pleszewski po odzyskaniu niepodległości w 1919 r. Właściciel majątku w Korzkwach k. Pleszewa

Dawne starostwo w Pleszewie XIX w.

Natzmer nie zgodził się z takimi decyzjami, ale nie miał wyboru i wkrótce opuścił Pleszew.

3 stycznia 1919 roku Rada Ludowa na Powiat Pleszewski wybrała Artura Szenica na pierwszego polskiego starostę. Burmistrzem miasta został także Polak - Stefan Karczewski. Dzień później wywieszono obwieszczenia Rady Ludowej o „przejęciu władzy w polskie ręce”, a 6 stycznia w święto Trzech Króli oficjalnie ogłoszono odzyskanie niepodległości.

Po zakończeniu I wojny światowej Pleszew, podobnie jak za czasów pruskich, był siedzibą powiatu. Zasięg terytorialny starostw powiatowych pokrywał się zasadniczo z granicami byłych urzędów landrackich z czasów zaborów. Komisariat NRL w kwietniu 1919 r. rozwiązał sejmiki i wydziały powiatowe wybrane przed

Uczestnicy obchodów urodzin Marszałka J. Piłsudskiego przed starostwem w Pleszewie (1932 r.)

1914 r., ustanawiając w powiatach tymczasowe wydziały powiatowe, które miały działać w zastępstwie organów przedstawicielskich samorządu. Nominacji nowych członków wydziału powiatowego dokonywał prezes rejencji spośród kandydatów typowanych przez starostów. Do czasu rozpisania wyborów samorządowych, uprawnienia sejmików przejęły tymczasowe wydziały powiatowe. Na podstawie rozporządzenia Ministra byłej Dzielnicy Pruskiej z dnia 12 sierpnia 1921 r. wprowadzono nową ordynację wyborczą do samorządu powiatowego, która

miała zastąpić prawodawstwo pruskie. Wybory do samorządu powiatowego odbyły się na początku lat dwudziestych. Po raz pierwszy od odzyskania niepodległości sejmik powiatu pleszewskiego zwołano w 1922 r.

Na czele powiatu stał starosta, który był reprezentantem rządu w terenie oraz szefem zespolonej administracji państwowej w powiecie. Do obowiązków starosty należało czuwanie nad porządkiem publicznym i bezpieczeństwem, współdziałanie z władzami wojskowymi w zakresie poboru rekruta, zaopatrzenie i sprawy mobilizacyjne, orzekanie o sprawach postępowania przymusowego w administracji oraz nadzorowanie działalności organów samorządowych. Starosta był ponadto przewodniczącym Wydziału Powiatowego. Siedzibą starostwa w Pleszewie był gmach przy ul. Poznańskiej.

Funkcję starosty po Arturze Szenicu (1919r.) pełnili kolejno: Wadyński (od września 1919r.), Skoraszewski (prawdopodobnie od grudnia 1919r.), Władysław Kutzner (1920r - 1926r.), dr Władysław Wieczorek (1926-1929r.) i Kazimierz Siekierzyński (1929-1932).

W II Rzeczypospolitej powiat pleszewski obejmował **483 km²** i liczył według spisu ludności z 1921 r. **38.234** mieszkańców. Pod względem administracyjnym wchodził w skład województwa poznańskiego, a dzielił się na 1 miasto, 4 wójtostwa, 73 gminy wiejskie i 43 obszary dworskie. W Polsce międzywojennej przetrwał jedynie 13 lat. W dniu 7 stycznia 1932 roku Rada Ministrów wydała rozporządzenie o likwidacji z dniem 1 kwietnia 1932 r. niektórych powiatów. Taki los spotkał m.in. powiat pleszewski, którego obszar włączono po części do powiatu

jarocińskiego i krotoszyńskiego. Decyzja ta była poważnym ciosem, który obniżył rangę dobrze rozwijającego się miasta. Mieszkańcy nigdy nie pogodzili się z utratą swej powiatowej samodzielności i przez lata zabiegali o jej odzyskanie.

Wybuch II wojny światowej oznaczał koniec polskiej administracji w Pleszewie. Pierwsze oddziały Wehrmachtu wkroczyły do miasta 7 września 1939 roku. Rozpoczęła się okupacja hitlerowska. Niemcy wprowadzili własną administrację. Pleszew znalazł się w granicach tzw. Okręgu Rzeszy Kraj Warty (j. niem: *Reichsgau Wartheland*).

Po zakończeniu II wojny światowej Pleszew nadal pozostawał w granicach powiatu jarocińskiego. Społeczeństwo oraz lokalne władze nie mogły pogodzić się z decyzją władz państwowych z 1932 r. Ponieważ po wyzwoleniu władze centralne Polski Ludowej utrzymywały przedwojenną strukturę administracyjną, podjęto starania o przywrócenie powiatu pleszewskiego. W latach 1945-46 domagały się tego w specjalnych uchwałach rady narodowe miejska i gminna w Pleszewie, a także

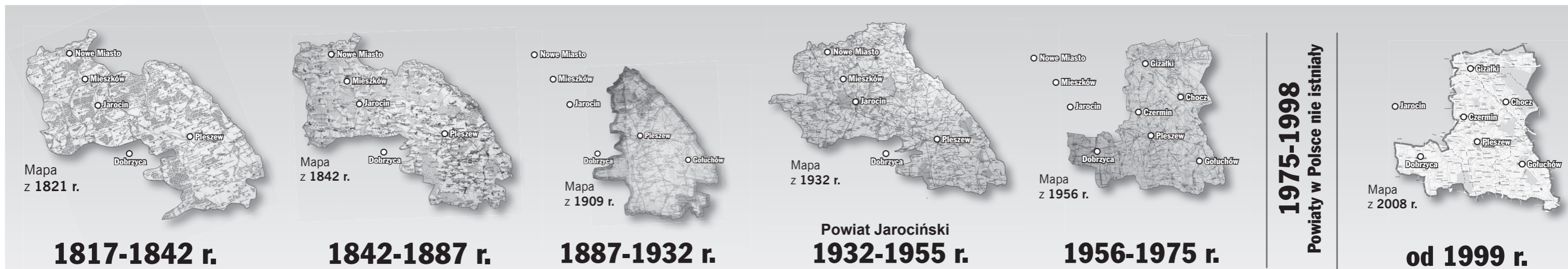
DELEGACI POWIATU PLESZEWSKIEGO* NA POLSKI SEJM DZIELNICOWY 3-5 GRUDNIA 1918R. W POZNANIU, KTÓRY DOPROWADZIŁ DO ODDRODZENIA POLSKIEJ PAŃSTWOWOŚCI W WIELKOPOLSCE

Anna Suchocka - aptekarzowa z Pleszewa
Ks. prob. Kazimierz Niesiołowski - proboszcz z Pleszewa
Piotr Witkowski - mistrz szewski z Pleszewa
Jan Kasperski - robotnik z Pleszewa
Franciszek Komorniczak - gospodarz z Lubomierza
Artur Szenic - właściciel dóbr z Korzkiew
Ks. dr Kazimierz Głowiński - dziekan z Żegocina
Franciszek Skowroński - gospodarz z Brzezia
Kasper Kurka - cieśla z Gołuchowa
Ks. Jan Felicki - proboszcz z Kucharek
Wojciech Szymoniak - gospodarz z Sobótki
Michał Frenzel - gospodarz z Kuchar
Ks. Stanisław Śniatała - dziekan z Dobrzycy
Józef hr. Czarniecki - dziedzic dóbr dobrzyckich
Stanisław Zmysłony - kierownik spółdzielni „Rolnik” z Dobrzycy

* tj. ówczesnego Powiatu Pleszewskiego i okręgu dobrzyckiego. Delegaci nr 13, 14 i 15 pochodzili z Dobrzycy, która w 1918 r. wchodziła w skład powiatu krotoszyńskiego. Została przyłączona do powiatu pleszewskiego w 1956 r.

Granice powiatu pleszewskiego na przestrzeni lat

(Rysunki poglądowe opracowano na podstawie m.in. oryginalnych map z XIX i XX wieku ze zbiorów Muzeum Regionalnego w Pleszewie)

1817-1842 r.

Powiat Pleszewski w rejencji poznańskiej powstał w 1817 roku na mocy dekretu króla pruskiego Fryderyka Wilhelma III z dynastii Hohenzollernów. Utworzony został z ziem wcześniej wchodzących w skład powiatów sieradzkiego, odolanowskiego i krotoszyńskiego. Ówczesny powiat pleszewski liczył 1.035 km² i był obszarem 1,5-krotnie większym niż obecnie. W jego granicach, oprócz Pleszewa jako siedziby władz, znalazły się takie miasta jak Jarocin, Mieszków i Nowe Miasto oraz 266 wsi. Powiat pleszewski w 1818 roku, a więc krótko po utworzeniu, liczył 31.719 mieszkańców, w 1821 roku - 40.331, a w 1842 roku liczba ludności wzrosła do 47.793.

1842-1887 r.

W 1846 r. w skład powiatu pleszewskiego wchodziły 4 miasta: Pleszew, Jarocin, Mieszków i Nowe Miasto oraz 281 wsi. Obszar powiatu wynosił 1.083 km², a liczba ludności - 59.123 mieszkańców.

1887-1932 r.

W 1887 roku władze pruskie znacznie zwiększyły liczbę powiatów. Dotychczasowy powiat pleszewski został „okrojony” terytorialnie. Część terenów z miastami Jarocin, Mieszków i Nowe Miasto przyłączono do nowo utworzonego powiatu jarocińskiego. Obszar powiatu pleszewskiego zmniejszył się o połowę - do 485 km². Powiat w tym kształcie przetrwał do czasów II RP. W 1910 roku liczba ludności wynosiła 37.362 mieszkańców.

1932-1955 r.

W 1932 roku powiat pleszewski został zlikwidowany, a jego obszar znalazł się w granicach powiatu jarocińskiego i częściowo krotoszyńskiego. Taki podział terytorialny obowiązywał już do końca okresu międzywojennego, a także w czasie okupacji oraz jeszcze 11 lat po wojnie.

1956-1975 r.

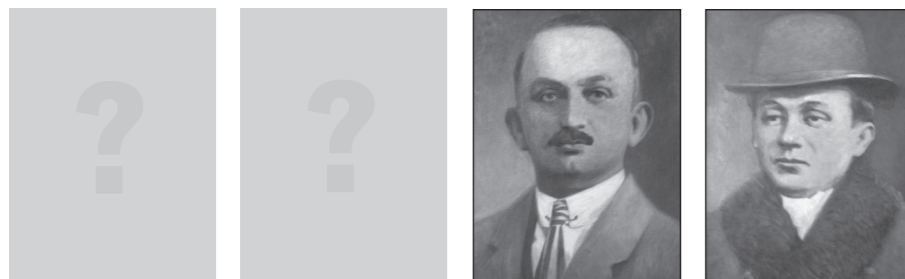
Powiat pleszewski został ponownie utworzony w styczniu 1956 roku. Jego obszar miał 693,3 km² i został wydzielony w dużej części z powiatu jarocińskiego (w tym Pleszew) oraz fragmentów powiatów: kaliskiego (w tym Chocz), krotoszyńskiego (m.in. Dobrzyca) i konińskiego (Białobłoty). Od 1973 roku powiat pleszewski był podzielony na: miasto Pleszew i 6 gmin: Chocz, Czermin, Dobrzyca, Gizalki, Gołuchów i Pleszew.

1975-1998
Powiaty w Polsce nie istniały

od 1999 r.

W 1999 roku przywrócono Powiat Pleszewski w kształcie i o strukturze administracyjnej zbliżonej do tej z 1975 roku. Terytorialnie obejmuje: Miasto i Gminę Pleszew (miasto Pleszew i gmina Pleszew zostały połączone 1 stycznia 1992 roku w jedną gminę miejsko-wiejską Pleszew) oraz gminy wiejskie: Chocz, Czermin, Dobrzyca, Gizalki i Gołuchów. Powiat zamieszkuje ponad 62.300 osób. Jego obszar 711,91 km² jest nieco większy niż w latach 1956-75, ponieważ w 1976 roku do gminy Gołuchów przyłączono sołectwa Borczyso oraz Kościelna Wieś z obszaru zniesionej wówczas gminy Dobrzec pod Kaliszem.

Brakuje fotografii starostów!

Wadyński

Skoraszewski

Władysław Kutzner

Władysław Wieczorek

W styczniu 2006 roku w reprezentacyjnej sali sesyjnej Starostwa Powiatowego w Pleszewie zostały odsłonięte portrety przedwojennych starostów pleszewskich, w tym pierwszego starosty po odzyskaniu niepodległości Artura Szenica (1919r.) oraz Władysława Kutznera (1920 - 26) i Władysława Wieczorka (1926 - 29r). Brakuje portretów pozostałych trzech starostów okresu międzywojennego - Wadyńskiego (1919r.) Skoraszewskiego (1919r.) oraz Kazimierza Siekierzyńskiego (1929-1932). Prosimy o kontakt osoby, które mogą posiadać stare fotografie wymienionych wyżej starostów (kontakt: Starostwo Powiatowe w Pleszewie, Wydział Promocji i Rozwoju, tel. 0-62 74-29-650).

(tw)

Kazimierz Siekierzyński

Tablica powstańca i wojewody

W Narodowe Święto Niepodległości zostanie odsłonięta w Poznaniu tablica na cześć zasłużonego pleszewianina, powstańca wielkopolskiego i wojewody poznańskiego płk Ludwika Bocińskiego.

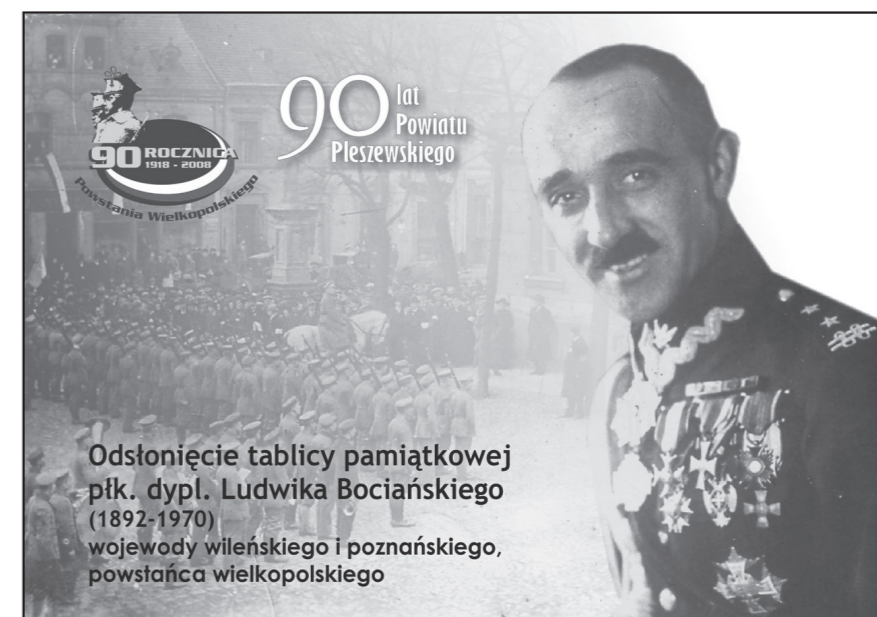
Odsłonięcie tablicy pamiątkowej nastąpi 11 listopada 2008 z okazji Narodowego Święta Niepodległości. Ma być także ważnym akcentem roku obchodów 90 rocznicy Powstania Wielkopolskiego w Wielkopolsce. Z inicjatywą jej wmurowania wystąpił do Wojewody Wielkopolskiego Starosta Pleszewski Michał Karalus. Fundatorem tablicy jest Powiat Pleszewski. Wykonawcą odlewu z brązu jest zakład „Brazart” Barbary i Juliusza Kwiecińskich z Pleszewa.

Ludwik Bociński (1892-1970) pochodził z Pleszewa. Jako młody podporucznik organizował powstanie wielkopolskie w Powiecie Pleszewskim. Walczył w wojny polsko-bolszewickiej. W okresie międzywojennym był m.in. oficerem Sztabu Generalnego WP, dowódcą 86 pułku piechoty, komendantem szkoły podchorążych, a potem

wojewodą wileńskim i poznańskim.

90-ta rocznica powstania wielkopolskiego jest doskonałą okazją, aby uhonorować powstańca, żołnierza i wojewodę płk L. Bocińskiego. Ponieważ był ostatnim wojewodą w Poznaniu przed wybuchem II wojny światowej dlatego jego tablica zostanie zamontowana na ścianie frontowej Wielkopolskiego Urzędu Wojewódzkiego w Poznaniu, obok znajdujących się tam tablic innych przedwojennych wojewodów: pierwszego wojewody poznańskiego w II RP Witolda Celichowskiego, Adolfa Bnińskiego (urzędował w latach 1922-28) i Rogera Raczyńskiego (z lat 1929-34).

Starostwo Powiatowe w Pleszewie chce spełnić ostatnią wolę pułkownika Bocińskiego i pochować go na ziemi ojczystej. Trwa procedura sprowadzenia jego szczątków z Anglii do Ojczyzny. (tw)

Odsłonięcie tablicy pamiątkowej płk. dypl. Ludwika Bocińskiego (1892-1970) wojewody wileńskiego i poznańskiego, powstańca wielkopolskiego

Dwie dekady w PRL

(1956-1975)

(dołączają Dobrzyca i Chocz)

Powiat pleszewski został ponownie utworzony z dniem 1 stycznia 1956 roku na mocy decyzji Rady Ministrów z 12 listopada 1955 roku. Wchodził w skład województwa poznańskiego. Jego obszar miał 693,3 km² i został wydzielony w dużej części z powiatu jarocińskiego (miasto Pleszew i 14 gromad: Broniszewice, Bronów, Czermin, Dobranadziewa, Gołuchów, Kowalew,

reorganizacji liczba gromad się zmniejszała: w 1961 było ich 17, 1965 - 14 i w 1970 - 11). Najważniejszym zadaniem była integracja całego obszaru. Sprzyjało temu centralne położenie Pleszewa w granicach nowo utworzonej jednostki.

Wraz z reaktywowaniem powiatu pleszewskiego powołano Powiatową Radę Narodową (PRN), której organem wykonawczym i zarządzającym było Prezydium PRN. Przewodniczący Prezydium PRN był zwierzchnikiem aparatu administracyjnego i przedsiębiorstw terenowych. Funkcję przewodniczącego PPRN w Pleszewie pełnili kolejno: Irena Kanarkowska (1956-1958r.), Bolesław Strużyński (1958-1959r.), Gerard Stachowiak (1959-1972r.), a następnie Hieronim Podemski (1972-1973r.).

1 stycznia 1973 roku zniesiono gromady i osiedla, a w ich miejsce ponownie przywrócono gminy. Powiat pleszewski podzielono wówczas na miasto Pleszew i 6 gmin: Chocz, Czermin, Dobrzyca, Gizałki, Gołuchów i Pleszew. Po wyborach w 1973 roku nastąpiło rozdzielenie organów ustawodawczych i wykonawczych w powiecie. Odtąd władzę administracyjną sprawował naczelnik powiatu, którym został wcześniejszy przewodniczący PPRN Hieronim Podemski (1973-1975r.).

28 maja 1975 r. Sejm PRL przegłosował ustawę o dwustopniowym podziale administracyjnym państwa oraz o zmianie ustawy o radach narodowych. Na tej podstawie 1 czerwca 1975 roku zarzucono 3-stopniową strukturę podziału terytorialnego. Zlikwidowano pośredni szczebel administracyjny czyli powiaty, a w to miejsce utworzono 49 województw. Podstawową jednostką pozostały gminy. Terytorium zlikwidowanego powiatu pleszewskiego oraz ośmiu powiatów ościennych włączono do nowo utworzonego województwa kaliskiego. Ta struktura terenowa administracji obowiązywała aż do 31 grudnia 1998 r.

W 1990 roku utworzone zostały tzw. urzędy rejonowe, w tym Urząd Rejonowy w Pleszewie, jako najniższy szczebel rządowej administracji ogólnej. 14 listopada 1994 roku powstał Związek Gmin Ziemi Pleszewskiej.

I sesja Powiatowej Rady Narodowej po utworzeniu powiatu pleszewskiego w 1956 roku miała miejsce w Państwowej Szkole Ogólnokształcącej Stopnia Licealnego im. St. Staszica. Na budynku liceum widoczny portret Bolesława Bieruta (zdj. przekazane przez p. M. Kołtuniewskiego).

Kucharki, Kuczków, Taczanów II, Tomice, Tursko, Wieczyn, Wronów i Zawidowice) w mniejszym stopniu z powiatu kaliskiego (gromady Chocz, Kwileń i Kuźnia), konińskiego (gromada Białobłoty) i krotoszyńskiego (gromady Dobrzyca, Koźminiec, Sośnica i Trzebin). Nowo utworzony powiat pleszewski pod względem administracyjnym obejmował więc 1 miasto i 22 gromady (w latach kolejnych w wyniku

Irena Kanarkowska
Przew. PPRN
w Pleszewie
1956-1958

Bolesław Strużyński
Przew. PPRN
1958-1959

Gerard Stachowiak
Przew. PPRN
1959-1972

Hieronim Podemski
Przew. PPRN
1972-1973
Naczelnik
Powiatu
1973-1975

Powiat pleszewski - trzecie narodziny (1998-2008) (wśród ponad 300 odrodzonych powiatów w Polsce)

Na fali przemian demokratycznych w latach 90-tych XX wieku odżyły także tendencje do decentralizacji władzy państwowej i przekazania większych kompetencji samorządom lokalnym. Dlatego jedną ze sztandarowych reform rządu Jerzego Buzka, obok reformy służby zdrowia, oświaty i systemu emerytalnego była reforma administracyjna. Jej twórcą był pełnomocnik rządu ds. reform ustrojowych państwa prof. Michał Kulesza. O konieczności zmian w podziale administracyjnym mówiło się w Polsce od dawna. Trwały długie spory dotyczące przede wszystkim liczby województw oraz liczby i granic powiatów samorządowych. Duże zasługi dla przywrócenia powiatu z siedzibą władz w Pleszewie wniosła rodowita pleszewianka Hanna Suchocka, Premier Rządu RP w latach 1992-94, Minister Sprawiedliwości w rządzie Jerzego Buzka.

Ostatecznie Sejm RP 24 lipca 1998 r. przyjął

ustawę o wprowadzeniu zasadniczego trójstopniowego podziału terytorialnego państwa (gminy, powiaty i województwa), a Rada Ministrów wydała rozporządzenie z dnia 7 sierpnia 1998 r. w sprawie utworzenia powiatów.

Wśród ponad trzystu nowych powiatów samorządowych znalazł się także powiat pleszewski o kształcie i strukturze administracyjnej zbliżonej do tej z lat 1956-75 roku. Terytorialnie powiat pleszewski jest jednak większy niż poprzednio, gdyż w 1976 roku do gminy Gołuchów przyłączono sołectwa Borczysko oraz Kościelna Wieś z obszaru zniesionej wówczas gminy Dobrzec pod Kaliszem. Obecnie obszar powiatu pleszewskiego to 711,91 km², teryto-

Na podstawie:

Dzieje Pleszewa, opracowanie zbiorowe pod redakcją Mariana Drozdowskiego, Kalisz 1989.

Regina Pacanowska, Samorząd powiatowy w Wielkopolsce w latach 1919-1939, Poznań 2006.

Andrzej Gulczyński, Kształtowanie się polskich organów władzy i administracji w powiecie pleszewskim w latach 1918-1919, Pleszew 1988 r.

Internet: Wikipedia

rialnie obejmuje Miasto i Gminę Pleszew oraz gminy wiejskie Chocz, Czermin, Dobrzyca, Gizałki i Gołuchów. Powiat Pleszewski zamieszkuje 62.313 osób (dane GUS na koniec 2007 roku). Powiat Pleszewski leży w województwie wielkopolskim. Polska dzieli się na 16 województw, 379 powiatów (65 grodzkich, 314 ziemskich) i 2.478 gmin (307 miejskich, 582 miejsko-wiejskie, 1.589 wiejskich).

Formalnie powiaty powstały 1 stycznia 1999 r. Jednak wcześniej, 11 października 1998 roku odbyły się wybory samorządowe do rad gmin i po raz pierwszy do rad powiatów i sejmików wojewódzkich. Obywatele wybrali 30 radnych powiatowych. Inauguracyjna sesja Rady Powiatu w Pleszewie odbyła się miesiąc później, 9 listopada. Pierwszym Starostą Pleszewskim został Edward Kubisz, dotychczasowy kierownik Urzędu Rejonowego w Pleszewie. 23 listopada 1998 roku na Zamku Królewskim w Warszawie starosta odebrał oficjalny „Akt ustanowienia Powiatu Pleszewskiego”.

Od początku II kadencji tj. od 2002 roku urząd starosty pełni Michał Karalus (PSL), wicestarosta z I kadencji. Zastępcą starosty w II kadencji był Szczepan Wojtczak (SLD), a w obecnej III kadencji jest nim Dorota Czapliska (Stowarzyszenie „Razem dla Pleszewa”).

To był wspaniały i trudny okres tworzenia

EDWARD KUBISZ,
kierownik Urzędu
Rejonowego w Plesze-
wie w latach 1990-1998,
Starosta Pleszewski
I kadencji 1999-2002

Wcale nie było pewne, że Powiat Pleszewski powstanie wraz z reformą administracyjną w 1998 roku. Co - pana zdaniem - zadecydowało, że mamy dziś powiat ze stolicą w Pleszewie?

Decydujące znaczenie miała determinacja i zaangażowanie samorządów gmin: Chocz, Czermina, Dobrzyca, Gizałek, Gołuchowa, które w stosowanych uchwałach wyraziły wolę tworzenia naszego Powiatu oraz samorządu Miasta i Gminy Pleszew, który ze swego budżetu wyasygnował znaczące kwoty na inwestycje związane z tworzeniem podwalin Powiatu, czyli: Urzędu Rejonowego, Komendy Państwowej Straży Pożarnej, Sądu Rejonowego oraz Urzędu Skarbowego.

Jakie były początki Powiatu Pleszewskiego w 1999 r.?

To był wspaniały i trudny okres tworzenia, najpierw w oparciu o potencjał i kompetencje kadry Urzędu Rejonowego, potem dołączyły nowe kadry. Na szczególną uwagę zasługuje ówczesna tolerancja i pomoc. Tolerancja dla „raczkowania”, a pomoc przychodziła we wszystkim i ze wszystkich stron: od naszych 6-ciu samorządów, od rzemiosła, od zakładów pracy, od Wojewody, od Sejmiku, a nawet od Kościoła - ks. prałat E. Nowak użyczył na okres prawie 4 lat swego budynku przy ulicy Podgórznej.

Jakie były największe osiągnięcia Powiatu w pierwszej kadencji?

Osiągnięcia? Zawsze miałem i do dzisiaj mam kłopoty z odpowiedzią na takie pytanie. Dlatego może zacznę od największej porażki, a była nią decyzja Rady o sprzedaży obiektu dawnego Starostwa przy ul. Poznańskiej 30 i jej wykonanie przez Zarząd. Może niewielkie ma to znaczenie dla funkcjonowania Powiatu, ale prestiżowe jest ogromne. A osiągnięcia? W oczy rzucają się inwestycyjne: dwie sale sportowe, budynek PCPR, kotłownia przy szpitalu, budynek Straży przy ulicy Słowackiego i wiele, wiele innych. Mnie najbardziej zapadły w pamięci sukcesy na polu kultury i oświaty oraz ich współtwórcy, i tak: przekazanie Muzeum w Dobrzycy - wicestarosta Michał Karalus, uruchomienie studiów UAM przy LO - dyrektor Andrzej Szymański, uruchomienie studiów Akademii Rolniczej przy ZSRCKU w Marszewie - dyrektor Kazimierz Jakóbczak, uruchomienie studiów i studiów podyplomowych Politechniki Poznańskiej przy CKP - dyrektor Waldemar Kula.

Czy Powiat Pleszewski wykorzystał swoją szansę i udowodnił, że jest liczącym się powiatem w Wielkopolsce. Czy z perspektywy lat i pańskiego doświadczenia, można minione 10 lat zaliczyć do udanych dla naszego Powiatu!

Czy szansę wykorzystaliśmy i udowodniliśmy - nie mnie oceniać, zrobią to inni, bardziej obiektywnie. A czy były udane? Jestem przekonany, że na miarę naszych możliwości i umiejętności czyniliśmy wszyscy wszystko aby były udane.

Pleszew, 23 października 2008r.

BOGDAN SKITEK, Przewodniczący Rady Powiatu w Pleszewie I i II kadencji

Reaktywowanie powiatu pleszewskiego w 1998 r. sprawiło nam wszystkim ogromną radość. Do obrad pierwszej sesji w listopadzie 1998 r. zasiadaliśmy z ogromnym zaangażowaniem i poczuciem odpowiedzialności za jego byt i dalsze funkcjonowanie. Dziś z perspektywy czasu tak wiele rzeczy wydaje się oczywiste. Ale na początku brakowało prawie wszystkiego, od tak banalnych spraw jak krzesła, stoły, telefony, komputery, po bardzo istotne, typu infrastruktura instytucjonalna, drogi, szkoły, szpital, straż czy inne. Siedziba Starostwa mieściła się w dwóch miejscach (przy ul. Pod-

gómej i ul. Poznańskiej), brakowało pomieszczeń. Rada liczyła 30 osób. Sesje odbywały się w auli Liceum Ogólnokształcącego. Co miesiąc (czasem częściej) w tę i z powrotem wozono stosy potrzebnych dokumentów. Sprawne organizowanie pracy urzędu w tamtym okresie wymagało nie lada wysiłku. Taka rzeczywistość powodowała, że stworzenie odpowiedniej bazy instytucjonalnej stało się jednym z głównych zadań samorządowców I kadencji. I nie chodziło li tylko o siedzibę Starostwa. Pamiętamy, że brakowało sądu, urzędu skarbowego, czyli instytucji, które w znacznej mierze stanowią o pozycji danego powiatu. Dziś to wszystko mamy. Z woli ustawodawcy zabrano powiatom Policję i Sanepid, Weterynarię, dano im Powiatowe Urzędy Pracy. Nie chcę się rozwodzić nad tym, czy to dobrze czy źle. Moim zdaniem, źle.

Pierwsze lata funkcjonowania powiatu pleszewskiego to również troska o utrzymanie jego jedności terytorialnej. Trzeba bowiem wiedzieć, że już w kwietniu 1999 r., po raz drugi w roku 2000, grupa mieszkańców Kościelnej Wsi podjęła starania o włączenie tej miejscowości w granice administracyjne miasta Kalisza. Jak widać życzliwe wsłuchanie się we wzajemne argumenty przyniosło oczekiwane rezultaty. Po-

wiat Pleszewski zachował granice i zdążył już ugruntować swoją pozycję na mapie powiatów. W odpowiedzi na zgłaszaną przez mieszkańców Kościelnej Wsi potrzebę skrócenia czasu dojazdu karetok pogotowia ratunkowego do pacjentów, w maju 2001 roku Rada Powiatu wyraziła zgodę Samodzielnemu Publicznemu Zakładowi Opieki Zdrowotnej w Pleszewie na zawarcie porozumienia z Pogotowiem Ratunkowym w Kaliszu o zapewnienie mieszkańcom Kościelnej Wsi i Borczyńska pomocy tegoż pogotowia. Troska o skrócenie mieszkańcom drogi do urzędu przejawiała się też w staraniach o utworzenie w Pleszewie urzędu skarbowego i sądu rejonowego. W wymiarze symbolicznym wyrazem tej jedności są uchwalone przez Radę Powiatu herb, flaga, łańcuchy przewodniczącego rady i starosty pleszewskiego.

Samorząd terytorialny to organizm, który nie znosi próżni. Wiele problemów, mimo upływu 10 lat, ciągle jawi się na nowo. Ostatnio wszystkich zbulwersowała sprawa zamiaru likwidacji małych sądów rejonowych. Od czasu do czasu czytamy o pomysłach zredukowania powiatów. Administracja się rozrasta; wciąż brakuje pomieszczeń. O drogach nie wspomnę - to temat aktualny na wiele lat. Jedno jest pewne, batalia o powiat pleszewski,

o jego konkurencyjność wobec ośrodków sąsiednich, to temat który nigdy się nie dezaktualizuje. Drugim pewnością jest to, że nadrzędnym celem tak poprzedników, jak dzisiejszych następców, zawsze było, jest i będzie utrzymanie i rozwój powiatu pleszewskiego. W podejmowanych działaniach widać troskę zarówno o jego historię, jak i przyszłość. Wiadomo też, że misja organizowania i stymulowania rozwoju powiatu pleszewskiego w głównej mierze spoczywa na radzie i zarządzie powiatu. Z racji piastowanej w przeszłości funkcji przewodniczącego rady I i II kadencji, chcę skorzystać z okazji i bardzo serdecznie podziękować Kolegom i Koleżankom Radnym za ich pracę, rozsądek i gotowość do kompromisów. Członkom Zarządu wszystkich ekip dziękuję za umiejętność gospodarowania publiczną złotówką, kreowanie doraźnych i długofalowych warunków kompleksowego rozwiązywania najbardziej dotkliwych problemów społeczno - ekonomicznych, przygotowywanie powiatu do wyzwań wynikających z wymogów funkcjonowania w strukturach zintegrowanej Europy, oraz codzienny trud rozwiązywania tych małych i tych wielkich problemów dnia bieżącego.

Pleszew, dnia 27.10.2008 r.

MICHAŁ KARALUS, Starosta Pleszewski I i III kadencji, wicestarosta I kadencji

Tak! To radość pracować dla Powiatu Pleszewskiego. Wymagać od siebie i pracowników, ale i nie krępować inicjatywy, kreatywności, inwencji, stawiać na nowe spojrzenie i pomysły.

Od 10 lat budujemy Powiat Pleszewski. Widzę zapał do pracy i entuzjazm radnych i pracowników starostwa. Największą wartością jest to, że mimo różnych poglądów politycznych w Radzie Powiatu zawsze w sprawach najistotniejszych zawieraliśmy kompromis i podejmowaliśmy decyzje ważne dla przyszłości Powiatu. Wiele udało się nam wspólnie zrobić. Mamy dzisiaj piękną Komendę Powiatową Straży Pożarnej, Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie, nową siedzibę Starostwa Powiatowego, nowe sale sportowe, utworzoną szkołę specjalną, zmodernizowane szkoły (LO, ZST, ZSU-G, CKP i ODN w Pleszewie, ZS RCKU w Marszewie), kilometry wyremontowanych dróg i chodników.

Współpraca z Pleszewem, ak-

tywność wielu ludzi m. in. zaangażowanie posłów, dała powiatowi Sąd Rejonowy i Urząd Skarbowy. Moją osobistą satysfakcją jest to, że uratowany został Zespół Pałacowo-Parkowy w Dobrzycy, który dziś - obok Gołuchowa - jest drugą muzealno-turystyczną wizytówką naszego Powiatu. Dobrze rozwija się nasz szpital. Od 1999 r. byłem przewodniczącym Rady Społecznej przy szpitalu. Szpital w tym okresie był zawsze w czołówce Wielkopolski i kraju. Podjęliśmy trudną, ale i przełomową decyzję o przekształceniu SPZOZ-u w spółkę „Pleszewskie Centrum Medyczne”, aby dać mu nowe możliwości i szanse rozwoju. Szpital jako PCM też jest liderem wśród szpitali niepublicznych. Wierzę, że będzie jednym z najlepszych szpitali w regionie.

Jesteśmy dumni z tego, że jesteśmy Powiatem. Nasz powiat ma prawie dwa wieki historii. W 1919 roku odrodził się w niepodległej Polsce. Dwukrotnie nie było go wcale: w latach 1932-1955, i gdy zlikwidowano powiaty w PRL-u (1975-1998). Dlatego dla Powiatu Pleszewskiego, który tyle przeszedł, istotna jest tożsamość i budowanie jego współczesnej pozycji na polu administracyjnym i go-

spodarczym oraz umacnianie więzi wspólnotowych mieszkańców sześciu gmin, tworzących nasz Powiat. Mamy otwartego partnera zagranicznego: wspaniały Powiat Ammerland w Dolnej Saksonii.

Staram się integrować społeczeństwo całego powiatu. Co roku Dożynki Powiatowe odbywają się w innej gminie. Pokazałem, że mamy Prosnę - piękną rzekę nizinnej Wielkopolski. Pokazujemy naszą przeszłość, zasłużonych ludzi, dzień dzisiejszy powiatu i plany na przyszłość. Wielu ludzi w Polsce wie już, gdzie jest Pleszew. Dowiadują się! Dzięki stronie internetowej, dzięki publikacjom, które ukazują się w ramach Wydawnictw Powiatu Pleszewskiego np. z albumu „Piękno Powiatu Pleszewskiego”, książki „Przyroda Powiatu Pleszewskiego” czy „Legends Powiatu Pleszewskiego”. W 2009 roku wydamy „Fotografię Powiatu Pleszewskiego”, w której będą opisane wszystkie miejscowości i atrakcje turystyczne powiatu, ale i ludzie, którzy w tych miejscowościach działają: sołtysi, strażacy, liderzy Kółek Rolniczych, liderki KGW, przedsiębiorcy, liderzy polityczni, utalentowani artyści i najlepsi sportowcy.

Cieszymy się z naszych sukcesów, wysokich miejsc w rankingach samorządowych, aktywności naszych przedsiębiorców, mieszkańców, seniorów i młodzieży.

Wierzę, że taka filozofia będzie kierowała wszystkimi, którzy będą w przyszłości odpowiadać za Powiat Pleszewski.

Tak! Warto pracować dla wspólnoty Powiatu Pleszewskiego.

Pleszew, dnia 30.10.2008 r.

Rada Powiatu w Pleszewie I kadencji 1999-2002:

Czesław Balcerek (wiceprzewodniczący rady), Wojciech Barszczewski, Eugenia Depa, Andrzej Gola, Wojciech Janiak, Kazimierz Janiszewski, Alicja Kędzia, Włodzimierz Kołtuniewski, Włodzimierz Lehmann (przewodniczący rady do 26.11.1999r), Ignacy Maciaszek, Kazimierz Maciejewski, Włodzimierz Markiewicz, Waldemar Olenderek, Edward Pisarski, Paweł Przybył, Tadeusz Rak, Kazimierz Ratajczak, Ireneusz Reder, Zygmunt Reszel, Zbigniew Rodek (wiceprzewodniczący) Bogdan Skitek (przewodniczący rady od 26.11.1999r.) Jarosław Szczotkiewicz, Czesław Szulc, Adam Świgoń, Marian Walczak, Maria Wawrzyniak, Marian Wielgosik, Andrzej Winięcki, Zbigniew Wochna, Henryk Woldański.

Zarząd Powiatu w Pleszewie I kadencji:

(od lewej) Jarosław Szczotkiewicz (członek zarządu od 01.01.2000r.) Ignacy Maciaszek, Starosta Pleszewski Edward Kubisz, Alicja Kędzia (od 01.01.2000r.) Wicestarosta Michał Karalus, Henryk Woldański (od 01.01.2000r.)

Rada Powiatu w Pleszewie II kadencji 2002-2006:

Rada Powiatu w Pleszewie II kadencji: (I rząd, od lewej) Maria Górczyńska, Mirosław Kuberka (wiceprzewodniczący rady), Bogdan Skitek (przewodniczący), Maria Lehmann (wiceprzewodnicząca), Maria Półtorak, (II rząd); Jarosław Szczotkiewicz, Zbigniew Wochna, Jacek Król, Rajmund Matyniak, Henryk Woldański, Tadeusz Rak, Edmund Stasiak, Kazimierz Maciejewski, (III rząd); Krzysztof Szac, Edward Horoszkiewicz, Bogdan Cierniak, Adam Gramala, Zbigniew Rodek, Jan Bandosz

Zarząd Powiatu w Pleszewie II kadencji:

(od lewej) Jarosław Szczotkiewicz, Wicestarosta Szczepan Wojtczak, Sekretarz Powiatu Bogusława Prażucha, Starosta Pleszewski Michał Karalus, Henryk Woldański, Skarbnik Powiatu Mariusz Gramala, Kazimierz Maciejewski

MIROSŁAW KUBERKA
Przewodniczący Rady Powiatu
w Pleszewie III kadencji

Kiedy, w 2006 r., wolą Radnych zostałem wybrany na funkcję przewodniczącego Rady Powiatu poczułem dumę i satysfakcję. Jednocześnie zdawałem sobie sprawę z ogromnej odpowiedzialności ciążyącej na mnie od tej chwili. Przewodniczenie Radzie Powiatu III kadencji, w tak młodym wieku, to ogromne wyzwanie szczególnie, że dla wielu moich rozmówców funkcja ta jest często ukoronowaniem wieloletniej pracy samorządowej.

Doświadczenia nabierałem w II kadencji, jako wiceprzewodniczący Rady Powiatu, ucząc się od najlepszych. Moim nauczycielem życia, człowiekiem, który uwrażliwił mnie na sprawy społeczne, jest mój ojciec Tomasz Kuberka - długoletni samorządowiec i pierwszy Przewodniczący Rady Miejskiej odrodzonego samorządu. Powtarzał zawsze i uświadamiał, jak ważne dla demokracji jest budowanie społeczeństwa obywatelskiego, zaangażowanego w sprawy społeczne i świadomego swych praw.

Realizując te wartości i kontynuując idee z poprzedniej kadencji, w III kadencji wraz z Radą i Zarządem postanowiliśmy, że nie ograniczymy się jedynie do administrowania powiatem, unikając trudnych, dla niektórych kontrowersyjnych, tematów.

Kluczowym, nie tylko w moim mniemaniu wyzwaniem, jest przekształcenie SPZOZ-u w spółkę prawa handlowego. Temat cały

czas aktualny, gorący, prowokujący wiele dyskusji. Poczucie odpowiedzialności za zapewnienie ochrony zdrowia mieszkańcom powiatu dyktowało taką właśnie decyzję, która w świadomości Radnych rzutuje na kolejne lata i wybiega poza tę i następną kadencję. Kolejnym tematem, który wyrósł z potrzeby serca, jest budowa szkoły specjalnej. Udało się pozyskać grunt pod tą inwestycję. Obecnie szukamy sposobu jej finansowania, i w tym przypadku nie obyło się bez dyskusji. Podkreślić muszę, że były one twórcze i konstruktywne. Temat ten znalazł zrozumienie u wszystkich Radnych Rady Powiatu. Dzieci już raz doświadczone przez los zasługują szczególnie, aby mogły kształcić się i rehabilitować w godnych warunkach.

To tylko niektóre przykłady naszej aktywności. W mojej subiektywnej ocenie strategiczne i najważniejsze. Pokazują one sposób myślenia Rady III kadencji: odważny, odpowiedzialny i wybiegający w przyszłość.

Co przyniesie przyszłość, zobaczymy. Przed nami jeszcze dwa lata pracy. Jestem pewien, że ktokolwiek przyjdzie po nas, podzielać będzie te wartości.

Jako niepoprawny optymistą o przyszłość powiatu jestem spokojny, Powiat Pleszewski się sprawdził, i chciałbym tym optymizmem obdarować nas wszystkich.

Pleszew, dnia 27.10.2008r.

**Zarząd Powiatu
w Pleszewie
III kadencji:**

(od lewej) Marian Walczak, Henryk Woldański, Wicestarosta Dorota Czaplicka, Starosta Pleszewski Michał Karalus, Radomir Zdunek

Rada Powiatu w Pleszewie III kadencji 2006-2010:

(I rząd, od lewej) Henryk Woldański. Zbigniew Rodek (wiceprzewodniczący), Mirosław Kuberka (przewodniczący rady), Florian Czajczyk (wiceprzewodniczący), Starosta Pleszewski Michał Karalus (II rząd) Edward Kubisz, Zbigniew Wochna, Bogdan Skitek, Andrzej Madaliński, Zenon Lisiak, Radomir Zdunek, Jerzy Całka, Edmund Stasiak (III rząd) Krzysztof Szac, Łukasz Jaroszewski, Krystian Klak, Marian Walczak, Wojciech Maniak (brak na zdjęciu radnej Marii Górczyńskiej)

